

עושר? רק דרך יושר!

הרב אפרים שרבני שליט"א

שאלו

פעם את אחד מהגדולים על איזה דבר הוא יכול להצביע, שבידו לשמור את הפרנסה לאדם ולהביא לו הצלחה במהירות. מילה אחת הוא השיב "יושר". המשיכו התלמידים לשאול, ומה יכול לקחת מהר יותר מכל דבר את הממון של האדם? "חוסר יושר" השיב הרב.

תשאלו אנשים שהיה להם קצת כסף והוא הלך להם, מה הם אומרים על המילים האלו, הם הראשונים שינענו בראש לאות הסכמה. הם הראשונים שכל כך יזדהו עם המשפט הזה. כמה השקר לא משתלם. כמה הוא גובה יקר. כמה דברים שנראו כל כך קטנים, שמותר קצת לעגל פינות, שמותר קצת להעלים עין, שלא יקרה כלום אם אני אשאיר את זה בכיס שלי, באיזה בומרנג הם חזרו. בומרנג במהירות של מאתיים קמ"ש.

כבר בספר בראשית, לפני הכל, התורה מזהירה אותנו. לא משנה כמה כסף יהיה לך, אם תתעסק עם שקלים שלא שלך, שלא תשאל אחר כך איך נפלת.

התורה מספרת על לוט, אחיינו של אברהם אבינו שהיה צמוד אליו בכל הדרך. בזמן שהוא היה אתו הוא ראה מה זה נקיות, שאפילו את הגמלים שלו הוא דאג להוציא זמומים ברסו, שבטעות לא יאכלו עשב שלהם, בזמן שאף אחד מהשכנים לא חשב לעשות את זה, אברהם אבינו כן חשב. ואברהם אבינו שהיה שיא ההגינות והיושר, העושר מגיע אליו, כמו שכתב רבינו המאירי, "היושר הכנת העושר". הוא מתעשר וגודל מאוד בממון, ולוט מתעשר יחד אתו.

אך יש דבר אחד מאוד מצער בדרך כלל בכל הסיפורים האלו. הרבה אנשים שקצת רואים כסף, קצת רואים עולם, הם קצת מסתנוורים, ופתאום מתחילות להתרוץ להם מחשבות בראש, שאם אפשר בקצת גזל לעשות חבילות של כסף אז למה להתאמץ על כסף ישר. הם נופלים במלכודת. וביום בהיר אחד, לוט ניגש לאברהם. די אני רוצה את הארץ הגדולה. העיר סדום קרצה לו. והוא עוזב את אברהם אבינו ומגיע לשם. שם העסקים לא היו כל כך ביושר בלשון המעטה. הוא תופס את מקומו שם, וטופח לעצמו על השכם על המהלך הכביר.

אך לא עוברת יותר מתקופה קצרה והוא נופל בשבי. כמובן שכל הכסף שלו יורד לטמיון. כל מה שהוא אסף במשך כל השנים בכמה רגעים הלך, אבל הכל! כשהיה נקי, השקל היה כל כך חזק, אך שהוא קצת התלכלך, גם לשקל אין רגלים. לוט לא היה מאמין בחלומות הכי רחוקים שלו, שביום אחד, כמה דונם של צאן ובקר, אלפים של עגלים, עושר שלא נגמר, ביום אחד זה כבר לא יהיה. רצית סדום? רצית דרך של קומבינות? אז בבקשה סדום עד הסוף.

לכן כותב הגאון חיד"א, שיש הרבה ששואלים על עשירים מסוימים שהיו תורמים למוסדות תורה, לכוללים, ופתאום נפלו, איך יכול להיות, הרי יש כאן הבטחה שהתורה תשמור עליו, שהתורה תגן עליו: "כבוד הרב, אתה לא הבטחת שמי שמחזיק תורה לא נופל?!" "נכון, אני הבטחתי, אבל יש דבר אחד שיכול לחבל בהבטחה שלי,

כסף מלוכלך. אם הכסף שלך שייך למישהו אחר, תשכח מהבטחות. כסף מלוכלך מישהו חייב להחזיר אותו. אם אתה הוא זה שמחזיר מצויין, אבל אם זה לא אתה, הקב"ה דואג להחזיר אותו".

שבוע שעבר סיפר לי בחור כל כך יקר, סיפור שעבר עליו, אני חייב להגיד כל כך התפעלתי ממנו, וגם התחזקתי. גם אתם תתחזקו. האיש היקר הזה עושה עבודות איטום בסנפלינג. במקצוע הזה הוא הרוויח הרבה מאוד כסף ב"ה והצליח לבסס את עצמו כלכלית. באחד מן הימים הוא מגיע לפרויקט, שם אחד המתווכים אומר לו שאפשר לעקוף את בעל הבית ב-10 אלף שקל בקלות ובלי מאמץ כלל. הוא התחבט קצת עם עצמו, אך הפיתוי היה נעים וקל והוא הסכים.

אך דווקא באותו הפרויקט הוא נפל בהרבה מאוד כסף. מאות אלפים. כל מה שהוא אסף במשך שנים הכל הלך. מה שיותר מבהיל, שלא די בנפילה הגדולה הזו שהוא נפל, אלא שגם מאותו היום הטלפון הפסיק לצלצל. אין עבודות. תקופה שהוא לא הכיר. פשוט יבש המעיין. הוא סיפר לי בדמע שזה הגיע עד פת לחם. שאני אומר פת לחם, זה פת לחם כפשוטו, שבוקר אחד אשתו אומרת לו שאין לחם לשלוח את הילדה לגן, ולא היה לו איך להביא לחם, והם השאירו אותה בבית.

עכשיו קרה משהו מעניין. הוא מספר שבתוך כל המשבר הגדול הזה, הוא שמע שיעור שמסרתי על זהירות בממון, שם אני כנראה אומר שלא משנה כמה שקלים היו לא נקיים, הם לוקחים איתם גם את שאר הכסף שבחשבון.

הוא לא עשה הרבה, הוא מיד התקשר לבעל החברה ואמר לו "אני חייב להגיד לך משהו, אני לפני תקופה עבדתי אצלך דרך מישהו שבאתי דרכו, היה לי פיתוי, ולקחתי כסף שלא מגיע לי, אני קודם כל מתבייש, מבקש סליחה, לא יודע איך הרשיתי לעצמי ליפול בפח, אבל אני רוצה לשלם לך את הכל עד השקל האחרון. אני כרגע במצב לא טוב, אבל אני אחזיר בהמשך הכל, או שעכשיו אני מסכים לעשות לך עבודה ששווה 10 אלף בחינם".

בעל החברה אמר לו "אני מעריך את היושר שלך, אתה באמת נשמע אמיני ושכואב לך, אני מחפש אנשים כמותך. לגבי הכסף, זה כסף קטן בשבילי, אני לא צריך אותם, וגם יש לי עבודות בשבילך. אני אתן לך טלפון של מנהל הפרויקטים שלי שתחיל לעבוד אצלי לא חסרה עבודה". הבחור שלנו לא כל כך עיכל מה הוא שומע. "טוב לפחות תוריד לי מהעבודות את הכסף שאני חייב לך?". "אל תחזיר לי שום דבר רק תבוא תעבוד אצלי!". אך לא רק זה, אלא גם מאז הטלפון כבר לא מפסיק לצלצל... אני מסתכל על הסיפור הזה ואומר 10 אלף שלא היה שלו לקחו לו את הכל, אך ביום שהם חזרו חזר לו הכל.

אתה רוצה להיות קרוב לה'! אתה רוצה פרנסה שקטה? אתה לא רוצה בלתמי"ם שלא חלמת עליהם? מילה אחת - יושר! אמת! שתוכל לעמוד ולהגיד הכסף שלי בלי סימני שאלה. רבוננו של עולם, אני לא רוצה כסף עם שאלות. אם יהיה לך כסף נקי, יהיה לך את ה' יתברך, ואם יהיה לך את ה' יתברך, אתה תוכל לישון בשקט, גם בגיל שבעים. כבר כתבתי לכם מה אומר המאירי "היושר הכנת העושר". א' ב' של עושר, של פרנסה שצומחת, זה ארבע אותיות, י ו ש ר. אלו ארבע אותיות שיש בהן הכל. אם משהו הוא לא שלך, אם לא היית רוצה שגם לך יעשו את זה, אל תשים שם

העיון טעון גניזה • נא לא לקרוא בשעת התפילה

המשך שיחת הרב בעמ' 3 <<

זמני השבת

הדלקת נרות לננוהים 40 דק' **16:23**
 יציאת השבת **17:36**
 יציאת השבת (ר"ת) **18:10**

ירושלים

פרטים
 בעמוד
2

יש לך אוצר
בפלאפון!

והבית בהיבנותו

הרב שמעון שורתי שליט"א

ביותר, שיש שלוש דרגות יש 'חלקי' לעולם הבא, יש 'בני' העולם הבא, ויש 'מזומני' לחיי העולם הבא ולשון זו גבוהה מכולם).

והספרים הקדושים צועקים - מה קורה כאן? מה אתה רוצה מההרים?! מה אתה רוצה מהשמים?! מה אתה רוצה מהכוכבים והמזלות?! למה הוא לא פונה פשוט לקב"ה?! ומה הסיפור הזה שהוא יושב עם הראש בין הברכיים ובוכה עד שמת?! ולאחר כל המעשה המוזר הזה הוא עוד מזומן לחיי העולם הבא?! ובכלל איך מפושע גדול נעשה לירבי?!

כשנדע לקחת אחריות על חיינו הכל ישתנה

וכך מסבירים - טבע האדם שמאד קשה לו לשאת אשמה, קשה לו להרגיש לא בסדר, בפרט להודות בטעויות מהותיות בחייו. מה עושה? - במודע או שלא במודע - הוא מחפש להשליך את האשמה על אחרים ומסרב לקחת אחריות על חייו. וכך היה המעשה: בהתחלה הוא פנה אל ההרים - ידוע שיצר הרע משול בגמרא להר גבוה (סוכה נב.) והנה הוא מאשים את יצר הרע: 'אני לא יכול להתגבר על יצר הרע... הוא חזק ממני...', האדם מרגיש שהוא כפוי למעשיו ולמידותיו הלקויות, וממילא מנקה את מצפונו ואז מוותר מראש. לכן פנה להרים ואמר 'זה באשמתכם, ולכן תבקשו עלי רחמים!'

לאחר מכן פנה לשמים - פעמים יש טענה סמויה על הקב"ה, כמו שכותב הגר"ש וולבה זצ"ל, על אותה תופעה שרואים אדם שנשאר תקוע, וכששואלים את האדם "למה אתה לא עושה משהו בעניין ה... תשובתו: "צריך סייעתא דשמיא...". במילים האלה נפשו בורחת מהתמודדות, אז הוא כביכול מאשים את הקב"ה, שכביכול אומר, **אני מצדי עשיתי הכל! רק הקב"ה משום מה לא עוזר לי! "הקב"ה - חלילה - החסיר ממני את הכלים לשינוי", "אתה הבאת לי את האיש והילדים והעבודה הקשה .." לאחר מכן פנה לארץ - "העולם הזה כל כך מפתח, כל כך זוהר, אם לא היה כן לא הייתי מגיע לאן שהגעתי!". "ריבוננו של עולם, תראה היכן גדלתי, איזו ילדות עברתי, אילו תמונות ראיתי בחיים שלי? איזה הרגלים ספגתי? אילו מידות השתרשו בתוכי? כל החיים ביקרו אותי, אמרו לי כמה אני כישלון, מי יכול להתמודד עם הקשיים והניסיונות שאני עובר?!...". "תמיד הייתי עוף מוזר של המשפחה...". "לא היננו אותי לקחת אחריות...". "מה יכול להתקדם עם משפחה כמו שלי?!". "גדלתי בפנינוק כזה - איך אני יכולה להתמודד עם כל זה?". הקב"ה מסתכל עליו ברחמים, אך גם את זה אינו מוכן לקבל! **פנה לשמש ולירח, לכוכבים ולמזלות - כידוע יש להם השפעה על חיי האדם** (כמובא בחז"ל בשבת קט.) "אתם אשמים! בגללכם כל הטבעים והמידות שלי, אם הייתי נולד עם מידות אחרות... אם הייתי קצת פחות עצלן או כעסן...".**

ואז הגיעה המסקנה ששפכה אור כל כך גדול על חייו עד שהגיע לעולם הבא בצורה המושלמת ביותר, ובשעה אחת! לא היה צריך יותר, ולא היה לו מה לחפש בעולם! **אמר: אין הדבר תלוי אלא בי! ובמילים שלנו - "ריבוננו של עולם הבנתי מה אתה רוצה! אף אחד לא אשם במצב שלי, ועלי לקחת אחריות על החיים שלי, להפסיק עם התירוצים, ואין הדבר תלוי אלא בי! רק בי! ובידי גם התיקון...". והדברים נפלאים! נמשיך בשבוע הבא בע"ה**

שבת שלום, שמעון שורתי

מפתחות ההצלחה

חלק ג'

השבוע אנחנו ממשיכים לסלול את דרך העליה וההעפלה אל פסגת החיים. היום בע"ה נלמד יחד על אחת התובנות החשובות ביותר שיהודי צריך לדעת. נסביר...

הכפירה של הדור - מהי?

פעם שאלו את הרב יצחק הוטנר זצ"ל: "מה תהיה הכפירה של דור עקבתא דמשיחא?" - ימים גיעו, אומר הרב, ונמצא 'כפירה' כפירה היא התכחשות וחוסר אמונה באחד היסודות של היהדות! אז איזו אמונה תהיה הכי קשה בדור של ימות המשיח?! איזה יסוד יתקשו בני האדם לקבל ביהדות?! תשובתו של הרב מאד כואבת מאד וצריך לצעוק אותה תמיד! וכך הוא כותב: "שהכפירה העיקרית שתהיה בדורנו, דור עקבתא דמשיחא, היא הכפירה בכפירה, שאנשים ירגישו שאינם יכולים לשנות ולהשתנות, שירגישו כפויים להרגלים ולמידות שלהם, הם לא יאמינו שעל ידי עבודה הם יכולים למצוא את עצמם יום אחד במקום אחר ולכן הם מראש מוותרים! וזהו אחד המחסומים הגדולים שיש בפני שינוי". כדאי לחזור על הדברים הללו שוב ושוב, שיחדרו לנו לתוך העצמות!

המעשה שישנה את חיינו

ונתבונן בדברי רבותינו בגמרא (ע"ז יז.) שמספרים שהיה אדם בישראל, שעבר על כל העבירות החמורות שיש בתורה וירד עד לדיוטא התחתונה. ליהודי הזה קראו אלעזר בן דורדיא. יום אחד עלה על ספינה ונסע עד קצה העולם, אולי יוכל למצוא עוד קצת ריגוש בעלמא דשיקרא. כשהגיע פגש שם בגויה אחת, והיא אמרה לו את המשפט הכואב ביותר שיהודי יכול לשמוע! 'אותך, הקב"ה כבר לא יקבל! אבדה לך דרך התשובה! אין דרך חזרה!' והדברים נכנסו לו כמו חץ בלב. מה עשה?

אומרים חז"ל: "הלך וישב בין שני הרים וגבעות, אמר: הרים וגבעות בקשו עלי רחמים, אמרו לו: עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו" - ביקש מההרים שיבקשו שיתפללו עליו והם לא הסכימו. פנה לשמים ולארץ: "שמים וארץ בקשו עלי רחמים, אמרו: עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו", גם השמים והארץ סירבו להתפלל עליו. וממשיכה הגמרא: "אמר: חמה ולבנה בקשו עלי רחמים, אמרו לו: עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו" - שוב פנה לשמש ולירח וביקש רחמים, והנה גם הם מסרבים. "אמר: כוכבים ומזלות בקשו עלי רחמים, אמרו לו: עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו...". חשב אולי הכוכבים והמזלות יואילו בטובם להתפלל עליו, אך גם הם סירבו. הגיע אותו אלעזר למסקנה: "אמר: אין הדבר תלוי אלא בי! הניח ראשו בין ברכיו וגעה בבכייה עד שיצאה נשמתו. יצתה בת קול ואמרה: **רבי אלעזר בן דורדיא מזומן לחיי העולם הבא**". - לאחר שהבין שאף אחד לא רוצה להתפלל עליו, הבין שכנראה הדבר תלוי רק בו, הניח את הראש בין הברכיים והחל ופרץ בבכי גדול עד שנפח נשמתו, יצאה בת קול מהשמים ואמרה לו שהוא מזומן לחיי העולם הבא (כידוע שהוא הדרגה הגדולה

לא ארזא!

בקו הטלפון

של קול המחנה

072-338-7000

מאגר עצום של שיעורים מרתקים

של אפרים שרבני שליט"א

בס"ד

זרים בארץ מצרים

ופירש רש"י: נשתרבבה אמתה אמות הרבה. שואל על כך רבי יצחק מוורקא, הרי בת פרעה לא ידעה שיארע לה נס מיוחד וידה המושטת תתארך כמה וכמה אמות, ואם כן איך בכל זאת הושיטה ידה לדבר שאי אפשר להגיע אליו בדרך הטבע. ותירץ: ממעשה של בת פרעה יש ללמוד מוסר השכל שכוחו יפה לכל מקום ולכל זמן. **כשמגיעת קריאת עזרה לאזנו של אדם, אל לו לעמוד באפס מעשה ולהרהר, אם כדאי וראוי המאמץ מציודו, ובל ישקול אם החלצתו לעזרה היא בהישג יד ותעלה יפה, אלא ראשית דבר ולפני הכל עליו לעשות את שלו, ולהושיט יד עוזרת ותומכת לזולת הנתון בצרה,** ואם האדם יעשה את שלו בלב שלם ובכוונה טהורה וצרופה, יזכה לכך שהקב"ה יסייע בידו להשיג גדולות ונצורות מעבר לדרך הטבע. (סיפורי צדיקים).

איך אפשר שלא לשמוע יהודי בוכה...

"וְהָיָה נֶעַר בְּכָה". מסופר על רבי דובער מליובאוויטש שישב פעם בחדר והיה שקוע ועוסק בלימודיו, ולדו התינוק נפל מתוך עריסתו באמצע השינה ופרץ בבכי בחדר הסמוך, אך הוא לא שמע. בקומה העליונה התגורר אביו "בעל התניא" שאף הוא התעמק שעה זו בתורתו, אך בכל זאת קלטו אוזניו את בכי התינוק, הפסיק מלימודו, ירד לקומת הקרקע והרים את התינוק שנחבט, הרגיעו, הרדימו והשיבו לעריסה. אחר כך העיר לבנו ואמר: **אפילו אם מתעמקים מאד בתורה, אם מסוגלים לא לשמוע כשילד יהודי בוכה, לא זו הדרך.** (סיפורי צדיקים).

ימי השובבי"ם

גילה לנו רבנו ההאר"י שימי השובבי"ם מסוגלים ביותר להתעוררות תשובה, וע"ז נאמר "שובו בָּנִים שׁוֹבְבִים אֶרְפָּה מְשׁוּבְתֵיכֶם". כי בפרשיות הנרמזות בראשי תיבות שובבי"ם, **ישנה סגולה וסעייתא מיוחדת ששולחים לאדם מן השמים למען יוכל לקרב עצמו לעבודתו יתברך שמו ולשוב בתשובה שלימה לפניו, אפילו על הפגמים החמורים ביותר.** (האדמו"ר מביאלא).

ימי השובבי"ם הם הגמר של יום הכפורים, **שיש עוונות שאין יום הכפורים מכפר עליהם, ובימים אלו בתיקוני שובבי"ם הוא הזמן המסוגל לתשובה על עוונות אלו.** (המגיד מווילעדניק).

כשקשה לי הורה לי הרבי להישאר, ואילו כאשר התאקלמתי מורה לי הרבי לשוב מיד?

אחד מחסידיו של רבי יהושע מבעלזא נכנס אל רבו וביקש ברכה לפרנסה טובה. יעץ לו הרבי שישע לארץ רחוקה ושם יעשה לפרנסתו, אולם התנה עמו, שמידי פעם יכתוב אליו מכתב בו יתאר את מצבו ברוחניות ובגשמיות. עשה החסיד כעצת רבו ועקר דירתו לארץ אחרת ושם החל לעסוק במסחר וראה ברכה בעמלו. כעבור זמן כתב מכתב לרבו ובו מתאר את כל המוצאות אותו, סיפר על הצלחתו בעסקים, אולם קבל על כך שהאווירה הרוחנית רחוקה מלהיות משביעה רצון, וחסרונו של הרבי ושאר בני חבורת החסידים מורגש מאד, ושאל, האם להישאר או לשוב. לא עבר זמן רב והגיעה מכתב תשובה מהרבי בו הוא מורה לו להישאר על מקומו ולהמשיך בעסקיו.

לאחר כשנה שלח החסיד מכתב נוסף ובו מתאר את אורח חייו, ובין השאר כתב כי בחסדי שמים התאקלם לחלוטין במקומו החדש ורכש לו ידידים כלבבו. לא חלף זמן רב ומברק תשובה הגיע אליו, ובו מורה לו הרבי לעזוב את הכל ומיד לשוב אל עיר מולדתו. עשה החסיד כאשר נצטווה ושב אל ביתו. מיד עם הגיעו נכנס החסיד לרבו, ושאל: **יאמר נא לי הרבי, בתחילה כשהודעתי במכתב שקשה לי ואינני מרוצה מסביבתי, הורה לי הרבי להישאר, ואילו כאשר סוף סוף התאקלמתי מורה לי הרבי לשוב מיד.** השיב לו רבו:

אכן כן, כל זמן שהרגשת זר ומנוכר, לא היה חשש שאווירת הריקנות ורדיפת הגשמיות השוררת בארצות הניכר ישפיעו עליך, דוקא כשהתאקלמת במקום החדש עלה החשש פן ישפיע עליך לרעה.

וכן אנו מוצאים בתורה, נאמר בפסוק "וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרָיִם", למה כתב "הַבָּאִים" בלשון הווה, כי כל הימים שהיו בני ישראל במצרים לא שינו את שמם, את לבושם ואת לשונם, לא הושפעו מהמצרים מאומה, משום כך נאמר "הַבָּאִים", כי בכל יום ויום הרגישו בעצמם כאילו באו עתה וזרים הם במקום זה. כך לא היה חשש שיידבקו במנהגייהם הרעים של מארחיהם.

להושיט ידו לעזרה...

"וַיִּתְּרָא אֶת הַתֵּבָה בְּתוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת אֲמֹתָהּ וַתִּקְחֶנָּה"

הנושך שיחת הרב

את היד שלך. פעם אחת שלחו לרבנו הסטייפלר זצ"ל עשרים אלף דולר כדי לחלקם לצדקה. כשהביאו לרב את הכסף, הוא אמר שאינו רוצה לקחת את הכסף כי אין זה כסף כשר, ושלה אותו בחזרה. התקשרו לשולח והודיעו לו על הענין. הוא ביקש להמתין כמה דקות, לאחר כחצי שעה הוא טילפן שוב וביקש להכניס שוב את הכסף לרב.

הפעם הרב לקח את הכסף כאילו לא קרה דבר ואמר למסור לשולח ברכת יישר כח.

בקשו מהתורם לבאר את פשר הדברים. וכך הוא סיפר: הוא ואחיו שותפים הם, וכל שנה הם שולחים לרב סכום כסף לחלק לצדקה. לאחרונה הייתה מריבה בין האחים בעסקי ממונות ולא דיברו ביניהם כלל. הוא, האח, שלח כרגיל את הכסף שלא על דעת אחיו השותף, והרב שנודע בזהירותו העצומה בענייני ממון הרגיש כי הכסף אינו כשר. כשנודע לו שהרב לא רוצה לקחת את הכסף, תיכף ומיד הוא טילפן לאחיו וביקש את רשותו, ובינתיים ב"ה הם כבר דיברו והתפייסו. כמובן שאחיו נתן את הסכמתו לחלוקת הכסף ולכן הרב הסכים בפעם השנייה לקבל אותם.

אל תשאלו אותי איך הרב ידע. אני רק יודע דבר אחד, שהאיש הזה כל החיים שלו לא טעה עם כסף. הוא היה נאמן לבורא יתברך. נאמן לתורה ונאמן לבריות. אם תדעו בזכות זה איזה צינור של שפע הוא זכה להיות, לכל העולם, כמה אברכים היו אוכלים בזכותו. התקיים בו

מה שכתב בילקוט מעם לועז, שהנאמן יחיה שנים הרבה ויראה ברכה והצלחה בכל מעשי ידיו.

יש עליו סיפורים שקשה לעכל שהוא סיגל לעצמו זהירות כזאת. כשהיינו ילדים היה טלפון עם אסימונים. כל דקה או שתיים היה יורד אסימון. אך אם השיחה הייתה חוץ לעיר וכל שכן לחו"ל האסימונים לא היו מפסיקים לרדת. פעם אחת חייג הרב, אך הייתה בעיה בטלפון והאסימון לא ירד.

איך אנחנו היינו מחייכים? חייגתי לחו"ל חנם. אך לא הצדיק הזה. הוא הלך לדואר ובירר מה העלות של שיחה כזאת, הוא קנה בולים בשווי של אותה שיחה וקרע אותם בכדי לא להנות מהם, ובכך בעצם החזיר את הכסף לדואר. הכסף לא ניצח אותו. אנחנו היינו אומרים בעיה שלהם, אך המשפט הזה לא צלצל לו, אם זה לא שלי זה לא יישאר אצלי. אני לא אתרחק מהי יתברך בגלל כמה שקלים.

אסיים במה שכותב בעל קב הישר- כי עיקר היראה והצדקות הוא בממון וכל אדם שהוא עומד בצדקתו על ממון, זה הוא הצדיק גמור – איש צדיק, איש ירא שמיים – זה לא איך אתה מחזיק סידור, זה לא איך אתה מחזיק ספר, זה איך אתה מחזיק כסף. ומי שידע איך להתנהג עם כסף, הוא כבר ידע הכל, וכמובן יזכה להכל.

לבת שלום עם ישראל! אברהם לרבי

הלכות אקטואליות

ההלכות על פי דרכו של מורד מרן רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל ממשיך דרכו הראשלי"צ הגאון הגדול מור"ר הרב יצחק יוסף שליט"א

"לפני עיור לא תתן מכשול" חלק ב'

לפני עיור במכשול גשמי:

- האם מותר לחנות רכב על המדרכה באופן שחוסם את ההולכים ושבים?
- האם מותר לשלוח ילד חולה לגן?
- החולה בחולי מדבק האם מותר לו להתפלל במנין?

על המדרכה וצריכים העוברים לרדת לכביש בהחלט אסור, ומלבד מה שגוזל את רשות הרבים, ולכל הדעות אסור נמעיין אומר (חיי סימן כג) בשם מרן זצוק"ל וכ"כ המחבר שם בשם שו"ת משנה הלכות והוא הדין לענין סוכה שלא יעשה ברשות הרבים באופן שאין מקום לעבור ברווח. וכן נראה שמבטל מצוות ואהבת לרעהו כמובן ועוד.

גם בספר **ספר חסידיים** (סימן תרעג) לפני עור לא תתן מכשול - פירושו שלא ירחץ אדם שהוא מוכה שחין עם יהודי אחר אלא א"כ יודיענו שנאמר - ואהבת לרעהו כמובן וכתוב - ולא תעמוד על דם רעיק. ע"כ. ואם למדנו שמי שיש לו חולי שעלול לדבק עליו להיזהר מאד שחברו לא יידבק ואף על פי שיפסיד תפילה במנין, ועדיף שיתפלל יחיד ממה שילך ותהיה אפשרות שהוא מזיק את האנשים. [ואם הרופא נתן לו הדרכה כיצד להיות בציבור בלא להזיק ועשה ככל אשר אמר לו הדבר מותר].

לשלוח ילד חולה לגן - ועוד צריך דבר חשוב שצריך לדעת ובפרט בימי החורף, ורבים הנכשלים בזה. שיש ילד חולה בבית וההורים צריכים להישאר איתו, וההורים שקשה להם להחסיר מהעבודה, נותנים לילד 'אקמולי' ושולחים אותו לגן או למעון, והדבר חמור מאד. שקודם כל צריך ילד חולה צריך לנוח בבית עד שיתרפא ולא יעלה לו החום ויסתכן. נוסף לכך יש בעיה בילד משתעל וחולה שיכול להדביק ילדים אחרים בגן כי כידוע ילד או גדול שמשתעל יוצאים לו מהפה חיידקים שעלולים להעביר את המחלה לאחרים ופעמים יכול להדביק גם את הגננת ואם היא תיפול למשכב, הרי גורמים לה שמלבד הצער שבחולי, אובדן ימי עבודה והרי הוא גורם היזק לכל הסובבים אותו ואסור להזיק אפילו על ידי גרמא. והיצר בזה מתעתע מאד לומר 'הוא כבר הבריא אפשר לשלוח אותו', ובאמת אינו כן. והדברים מסורים ללב וליראת השמים של

ההורים! [הגאון הרב ברוך שרגא שליט"א בשו"ת ברוך אומר (חושן משפט ש"א) **ספר משפטי התורה** (א סימן פז), ועיי בספר ווי העמודים (מא סימן ה) להגרי"י זילברשטיין שליט"א משי"כ ב"ח].

בת שלום, שמעון שרתי!

להערות והארות: 055-6700235

נמשיך באופן השני של איסור לפני עיור לא תתן מכשול - תמיד כשמדברים על איסור לפני עיור מזכירים מכשולים רוחניים, יש נידון מענין האם הוא עובר על לפני עיור גם שנותן **מכשול גשמי**, ותוך כדי נבוא לדבר בדבר המצוי מאד, ובפרט בימי החורף שרבים נכשלים בו.

רק מכשול רוחני או גם מכשול גשמי -

דנו רבותינו הפוסקים האם מי שנתן גם מכשול פיזי, גשמי, כגון שחפר בוראו הניח חפץ ברשות הרבים הגורם מכשול לאנשים, האם עובר גם על איסור של לפני עיור לא תתן מכשול. ואם נרצה לקחת דוגמא יותר בימינו האם אדם שחונה את רכבו על המדרכה באופן שצריכים ההולכים על המדרכה, לרדת לכביש והדבר עלול לסכנם האם יעבור בזה על לפני עיור? יש שכתבו שאכן חז"ל הוציאו את הפסוק לגמרי מפשטו, ופירשו אותו רק לאדם שנותן מכשול רוחני ומכשיל בעבירה [כ"כ כמה אחרונים בדעת הרמב"ם והחינוך שלא הזכירו לאו זה אלא לענין משיא עצה רעה ומכשול אך עיי גם רמב"ם הלכות שמירת הנפש יב הלכה יד והלאה ואכמ"ל]. אך לדעת רבים מן הראשונים וכן בזוהר הקדוש (קדושים פ"ה) מפורש שפסוק זה הוא כפשוטו והעמידוהו למי שגורם שני לחטוא. [וכ"כ בתוס' (עיי' כא.) שלאשכ"ח שכונה לגוים אסור משום לפני עיור כי הם יגרמו נזק ליהודים, וכ"כ עוד רבים ואכמ"ל].

חניית רכב על המדרכה - ולכן הנידון של העמדת רכב

ללא עלות

מיטב השיעורים מכל הזמנים

של הרב אפרים שרבי שליט"א

גשם הנבחרים!

זה ברכה!

להזמנות חייגו:

055-6777644